

למידה שיתופית בהוראת תנ"ך

"צאו והתפנסו זה מזה..."

מבוא

למידה שיתופית היא שם כולל לדגמים שונים של שיטות הוראה-למידה, שככל מדגשנות יסודות של שיתוף פעולה בין התלמידים במהלך פעילותם הלימודית. בחינוך היהודי מוכרת הדרך של הלמידה השיתופית כבר מתקופת התנאים (שביב, 1989), אך כטנווה חינוכית היא התפתחה במיוחד בשני העשורים האחרונים, במידה רבה כמענה להטרוגניות של אוכלוסיות התלמידים בבתי הספר (שפתייה, 1989).

קיימים נפוצים של דגמים רביים ללמידה שיתופית, הנבדלים זה מזה מבחינתות שונות. אחד ההבדלים העיקריים בין הדגמים הוא מידת הגמישות שלהם, היינו: מידת החופש הנitinן לתלמידים בבחירה, בתכנון ובהליכי הביצוע של המטלה השיתופית. קיימים גם הבדלים ניכרים בין דגמים שיתופיים הנובעים ממהות התוכן הלימודי וממטרות הלימוד (כגון: הדגשת ידע ומונומיינות בסיסיות לעומת טיפוח חשיבה ברמה גבוהה). הבדלים אחרים קשורים בהיבטים ארגוניים: צורת ארגון הקבוצות, חילוקת תפקידים מוכתבת או ספונטנית ועוד.

דגם "צוותי הרכבה" – ג'יקסו (Jigsaw)

קיימים דגם של טכניקה ייחודית של למידה בקבוצות קטנות, החומר להשגת שיתופיות באמצעותם, בתוצרים ובתהליכיים. טכניקה זו נקראת "צוותי הרכבה" (להלן: צו"ר). שמו נובע מדרך ארגון הלמידה השיתופית. התלמיד פועל בשתי מסגרות ארגוניות¹:

1) קבוצת האם – הקבוצה היא בדרך כלל הטרוגנית, ומורכבת מחמשה-שישה תלמידים השונים הלימודים, באופנים החברתיים, במינם, ולפעמים במצוות העדרתי. הקבוצה עוסקת בלימוד תוכן מסוים, וכל אחד מחברי הקבוצה אחראי לחלק אחד, קטיע, מתחום התוכן השלם. בראשית התהליך נפاشת קבוצת האם לשם חלוקת תפקידים בהתאם לשיקולות של הוראת עמיתים, שבה: כל אחד מחברי הקבוצה מלמד את הקטע שלו לעמיתיו בקבוצות האם, עד שהתמונה השלמה מתהברת, כך שלכל אחד מחברי הקבוצה ניתנת הזדמנות ללמידה את התוכן כולו.

1. ג'יקסו (Jig) – השם והרעיון לקוחים ממשחק הרכבה הקרי באנגלית "ג'יקסו פאזלי", שבו מרכיבת תמורה שלמה מספר רב של חלקים המשתלבים זה בזה.

2. הרכבת הקבוצות – מומלץ שהרכב הקבוצות, "קבוצות האם" ו"קבוצות התהממות", ייקבע בודקנות על ידי המורה לאחר אבחון והירות של תלמידי הכיתה. הוא יציג, בעורת טבלה דו-מודית, את התהממות של כל תלמיד מקבוצת-האם באחד מהתנינושים של השלים, ככלmor באיזו קבוצת התהממות הוא ישתתף, יתמחה. כמו כן, המורה הוא שיקבע את ראיי הקבוצות.

2) **קבוצת התמחות** – קבוצה זו עוסקת באחד מהתחנויות של השלם, וחבריה הם נציגי כל קבוצות האס שבסכיתה. חברי הקבוצה לומדים ומתחממים יחד בנושא המשותף, כדי שיוכלו להקנותו לאחר מכך לעמיטיהם בקבוצת-האס. בסוף הפעולות, לאחר סיום לימוד היחידה כולה על ידי חברי הקבוצה, נבחנים התלמידים באופן אישי על כל תחום התוכן. הצלחותם תלויות בלמידתם שלחם ובהוראת העמיטים, ובכך מודגשת התלות ההדידית בין חברי הקבוצה.

הטכנייה מתאימה ללמידה של תכנים עיוניים בעיקר ברמה של ידע והבנה. רק תכנים אשר תוכנם מתחולק לתת-תחומיים מודולריים, אשר אינם תלויים זה בזה, ואינם מחייבים לימוד בסדר היררכי מסוים, מתאימים ללמידה בטכנייקת צוה"ר. כמו כן עשויה טכנייה זו להנתאים להקניית מיומנויות או לישום. על המורה להחיליט באיזה תוכן לימוד תהייה טכנייה זאת עיליה במילוי, ולתכנן את המשימה בהתאם לכך. שילוב טכנייקת צוה"ר בהוראה בכלל, ובהוראת תנ"ך בפרט, עשוי לאוון ולהעшир את ההוראה. יש בה מענה לצורכי התלמידים השונים בכיתה הטרוגנית, והוא נמצאה מתאימה לטיפוח מיומנויות ביראיות ולקידום יעדים חברתיים. מטרות אלה חשובות לכשעצמן, אלא שאין בבית הספר מסגרת להשיגן שלא באמצעות הוראות המקבעות השינויים.

מטרת מאמר זה להציג על השימושים האפשריים בדגם "צוותי הרכבה" – צוה"ר – ג'יקסו (Jigsaw) – בתחום הוראת תנ"ך. נציגי רעה רחה של נושאים, ייחידות לימוד או מיומנויות המתאימות לעיבוד ללמידה בטכנייקה של צוה"ר. חשוב לציין, שהצעתנו היא דרך הוראה נוספת להוראת התנ"ך המשועלים ללמידה תנ"ך. ולplibו של התלמיד הם רבים ולאינס חד-משמעותיים. על כן, אנו מקווים, כי דרך ההוראה, המוצעת כאן, תיתווסף למכלול אופני הפעלה בכיתה. המורה יקבע באילו כיתות ובאיזה הזרמוניות ראוי להשתמש בטכנייקת צוה"ר. אנו רוצחים להציג על מאפיינים של תוכן או התנהלות לומד התנ"ך בה יש מקום להפעיל את השיטה והמורה יפעיל את שיקול דעתו על יסוד ההצעות ועל סמך הכרתו את מאפייני אוכלוסיית תלמידיו וצריכיהם. אנו סבורים כי בטכנייקה זו יש תרומה חשובה לשבחת הלמידה ולגיגונה. יש בה דרך להסביר העניין, ההנעה וההנהה לימודי התנ"ך. והחשיבות מוגדרת:

לאן במאמר הדרכה להפעלת הטכנייה. המעוניינים בהדרכה זו יעינו בספר למידה שיתופית בכיתה, פרי עט של ר' הרץ-לזרוביץ ואי פוקס.

תכנים ומיומנויות בתנ"ך המתאים ללמידה בטכנייקת צוה"ר

התכנים המתאים ללמידה בדגם צוה"ר צריכים להיות נושאים הניטאים לפירוק וחלוקת למספר תחומי-השאבים בעלי היבטים עצמאיים. כל תחומי-השאבים כוה'רlich להיות יחידה בפני עצמה שהבנתה בלתי-תלויה בקטעים אחרים של השלם, אך בסיום התהליך ישלוט כל תלמיד בשלם כולה. ואלה הם הנושאים שיידונו כאן:

1. **יחידות תוכן המתאים ללמידה בטכנייקת צוה"ר**
2. **בעיה של מבנה או של רעיון או של פרשנות שיש לה פתרונות אחדים**
3. **חיפוש תשובה לבעיות שהוועלו ביחידת התוכן או בפרק**

4. ניתוח מרכיבים של מצווה או נושא
5. בניית דמות במקרא
6. לימוד ועין לאורך ספרים אחדים במקרא או לרוחב ספר אחד בלבד
7. הקניית מיומנויות של לומד מקרא.

1. ייחדות תוכן המתאימים למידה בשיטת צוה"ר

- 1.1 עשר המכות או חלק מהם (שמות, פרקים ז-יב) קבוצות ההתמחות: לצ"ך, עד"ש, באח"ב או כל מכיה היא קבוצת התמחות נפרדת.
- 1.2 ברכת יעקב לבניו (בראשית מט א-כט) קבוצות ההתמחות: הברכה לארובן, הברכה לשמעון וללווי, הברכה ליהודה, הברכה לזבולון, וכו'.
- 1.3 ברכת משה לשבטים (דברים לא ג-כט) קבוצות ההתמחות: הפטיחה והסיום של ברכת משה, הברכות לבני לאה, הברכות לבני רחל, הברכות לבני השפחות, וכדומה.
- 1.4 משל יותם (שופטים ט ו-כא) קבוצות ההתמחות: זית, תאנה, גפן, אטד.
- 1.5 קרבן מנחה (ויקרא ב) קבוצות ההתמחות: מנחת סולת, מאפה תנור (חולות וركיקים), מנחת מהבת, מנחת מרחשת.
- 1.6 נבואות עמוס על עמים אחרים (עמוס פרקים א, ב) על שלשה פשעי... ועל ארבעה לא אשיבנו...". קבוצות ההתמחות: דמשק, עזה, צור, מו庵, יהודה וישראל.
- 1.7 מצוות בפרשña הלכתית (מפר' משפטים או מפר' קדושים או מפר' כי תצא) כל קבוצת התמחות בוחנת אחת המצוות בתוכנות דומה. קבוצות ההתמחות: א. סיווג המצווה (עשה-לי'ת, שמעית-שכלית, וכו') ב. מי חייב בה? ג. متى חייבים? ד. מהו שיעור המצווה? ה. מה טעם המצווה? וכדומה... לדוגמה: במתנות עניים – קבוצת התמחות: לקט, שכחה, פאה, פרט וועלות; או מתנות הנדרשות בשדה, במטע, בכרם. הערה דידקטית: הוראת פרשה הלכתית יוצרת קשיים רבים. טכניקת צוה"ר יש בה גיון והעמeka, והיא עשויה לצור למידה משמעותית לסוגיה הלכתית-איןפורטטיבית.

2. בעיה של מבנה או של רעיון או של פרשנות שיש לה פתרונות אחדים

- בעניין זה יכולה כל קבוצת התמחות לעסוק בפתרון אחר של הבעיה, ובקבוצות-האם יכול כל עמית את כל הפתרונות.
- 2.1 חטא נדב ואביהו (ויקרא י-ז) בכירור חטא נדב ואביהו מוטלבטים הרבה פרשנים, כבר שאל רבינו דוד ביר

משמעות הלוי בביורו לרשיי: "רבים מותמיים: מה לנו לפשש אחר עבריה שליהם, והוא פורש בכתבוב — בשביל אש זורה". נוסף על כך יש לנו שתי מקבילות (במדבר ג' כ' סא). בכלל זאת יש לנו הזרמנות להראות שבעים פנים לתורה, ולתת לכל קבוצת התמחות לברר את מהות החטא לפי פרשנים אחדים:

קבוצה א	קבוצה ב	קבוצה ג	קבוצה ד	קבוצה ה
ויקרא רבה	בעל הטורים	רש"י הירש	מלבי"ם	רש"י

2.2 חטא משה ואחרון במי מריבה (במדבר כ' ז-יג)

2.3 מבנה שירות הים (שמות טו):

מבנה א	מבנה ב	מבנה ג
לפי סמנים צורניים- ספרותיים	לפי קרייטריון התוכן ע"פ רד"צ הוופמן	הקרייטריון —

2.4 ביאור הפסוק "ירבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הוזקנין אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בוכים בקהל גדול ורבים בתרעעה בשמהח להרים קולי" (עוזרא ג יט).

פסוק זה מעורר שני קשיים:

1. מהי משמעות הביטוי "ביסדו" (הרי לא יתכן שבין ציון היו עדין אנשים שנכחו בעת ייסוד הבית הראשון, 500 שנה קודם לכן, בימי שלמה)?
 2. אל מה מתקשרת המלה "בעיניהם": לבית ראשון או למה שנגלה לעיניהם כתבת ביסוד הבית השני?
- התלמיד פותרים את הקשיים לפי הפרשנים השונים.

קבוצה א	קבוצה ב	קבוצה ג	קבוצה ד
ר' משה קמחי מדרש עזרא	רש"י ר"ש ביר ניסים,	רשב"י	ראב"ע

2.5 בירור השאלה מי הוריד את יוסף מצרימה? ישנן שיטות פרשניות אחדות בנידון. מפושטם של הפסוקים ניתנת להבין כי פוטיפר קנה את יוסף מן הישמעאים (בראשית לט א), אולם בפרק לו (פסוקים כז-כח, לו) עולות אפשרויות נוספות. כל קבוצת התמחות עוסקת בפרשנות אחרת.

3. חיפוש תשובות לקשיים שהולו ביחידת התוכן או בפרק

במודל מעין זה של קבוצות צהיר ישנן שתי אפשרויות עבודה. בשלב המקדמים מעלים את כל הקשיים שהתעוררו בקטע ("שיות השאלה") וממיינים אותם לקבוצות: קשיים רעיוןיים, קשיים לשוניים, קשיים סגנוניים, קשיים במבנה וכו'. לצורך חיפוש תשובות פתוחות שתי דרכים:

ב

א

כל קבוצת מומחים	כל קבוצת מומחים
מחפשות תשובות	מחפשות תשובות
לשאלה אחת בלבד	לכל השאלות
ע"פ פרשנים אחדים.	ע"פ פרשן אחד (כאן ייתכן שיגלו כי לא
	כל פרשן מתיחס לכל הקשיים).

דוגמאות:

3.1 נחמיה ד יז: "ויאין אני ואחי ונעריו ואנשי המשמר אשר אחורי אין אנחנו פושטים את בגדינו, איש שלחו המים."

הצירוף "איש שלחו" קשה, ונראה שהוא מקרה קצר. המלה "שלחו" עשויה להיות פעול, אולם גם שם עצם, 'כלי נשק', המלה נזכرت גם בדוח' בלבו, ורשי' מפרש שם "כלי זיין", ורד"ק פירש "חרב והוא כל כלי זיין". וכן בנחמיה ד יא: "...באחת ידו עושה במלאה ואחת מחזקת השלח".

פסוק זה מתפרש באופנים שונים (והם דומים): רמי'ק – שני פירושים; רשי' – מלבי'ס; ר' שמואל מסנתה, מדרש עורא; וראה מי' בר'ישר, ספר זרכבוד, עמי' (35-34). ניתן להפעיל וללמוד בשתי האפשרויות.

3.2 זבירה ו-ט-טו: "וירחוקים יבואו ובני בחיל ה'"

זו יחידת לימוד בפרקן שיבת ציון, המביאה סייפור מעשה ונכואה בצדה. תחילתו של הסיפור בפרקנו במשלחות הבאה מן הגולה ובמביאה עמה תרומות נכבדות של כסף ווּתְבָב, שמהן נצווהוה וככלה להתקין שניות – עטרת מלכות ועתורת כהונה יחידה לימודית זו מעלה קשיים אחדים ונitinן למזהה בטכניקת הצח'ר.

3.3 בראשית בז א-כח ט: לקיחת הברכות במרמה ע"י יעקב. זה פרק המעלת שורה של קשיים, ונitinן להפעיל את התלמידים בטכניקת השאלות. לאחר מין השאלות לקבוצות ניתן לבחון פתרונות בשתי האפשרויות שלעיל. המשימה מתאימה לקבוצות דיוון בטכניקת "סיעור מוחות", וקבוצות ההתמכות יכולות לדzon בעיות אחדות או בעיה אחת לפי פרשנים אחדים.

4. ניתוח מרכיבים של מצווה או נושא

הכוונה במודל זה היא לפרק עניין למרכיביו השונים כדי להקנות לתלמידים תבניות חשיבה אפשריות לטיפול או לניתוח שלם.

4.1 ניתוח מצוות שופר (ויקרא כג כד ; במדבר כט א), "...יום תרועה יהיה לכם".
כל קבוצת התמונות תבהיר ע"פ הדרורה שככטב וע"פ פרשנות התושבע'פ:

א	ב	ה	ד	ג	ה	ו	ז	א	ב	ה	ו
מי חייב בשיעור קול שופר?	איזה שופר כשר لتיקיעות בר"ה?	מהם הקולות שיש לתקוע? וכמה קולות ידי חובה?	היכן יש ltkou כדי לצאת ידי חובה?	מתי יש לתקוע? להשמעין, וכמה קולות ידי חובה?	מדוע יש לתקיעות לתקוע? היכן יש כדי לצאת ידי חובה?	יש לשמע כדי לצאת ידי חובה?	יש לשמע כדי לצאת ידי חובה?	מי חייב בשיעור קול שופר?	איזה שופר כשר لتיקיעות בר"ה?	מהם הקולות שיש לתקוע? וכמה קולות ידי חובה?	היכן יש ltkou כדי לצאת ידי חובה?

זהו מודל שישיים כמעט לכל מצווה ומצווה

4.2 ערי מקלט – ספר דברים

א	ב	ה	ו	א
דין המצווה	גואל הדם	מקום המצווה	מחות המצווה	מקרה חרצת
1				
קיום המצווה		מקום המצווה	מחות המצווה	

4.3 מרد אבשלום – שמיב פרקים יד-יח

א	ב	ה	ו	א
אבשלום כפוליטיkey	דור שוב בתניב הבריחה	חושי הסוכן הכפול	תכנון המרד	אבשלום כפוליטיkey
1				
כישלון המרד	הסיבות למרד	השבחה עלונה	עצת אחיתופל	הבוגד

5. בניית דמות במקרא

לעתים קרובות ברצוינו לעמוד על טيبة של דמות אנו נתקלים במורכבות כתוצאה מאופיין של הדמויות המקראיות או כתוצאה מדרךו של המקרא בתארו דמות, מפייזור המידע לאורך פרקים אחדים או ספר שלם, ולעתים על פני ספרים אחדים. למידה שיתופית יכולה להיות גישה יעילה לפתרון הבעיה.

אליה חן האפשרויות בטכנית צוה"ר:

5.1 כל קבוצת מומחים בוחנת היבט אחר של הדמות:

א. הופעה חיונית

ב. דיבור – צורתו ותוכנו

ג. מעשים

ד. תוכנות

ה. תפיקדים שלילאה

ו. מוצאה וצאצאייה (המשפחה).

5.2 כל קבוצה שואבת מ"כלי אחר:

א. עובדות הנ מסורות ע"י הכתוב (הספר המקראי)

ב. דברים שנאמרו ע"י הדמות (המושגים בפייה, שהרי הדמות אמרה דברים רבים בחיה, ורק מיועטים צוטט במקרא)

ג. מעשים שהדמות עשתה

ד. התייחסות דמיות משנה כלפי.

מכל המידע שנתקבע תצורך קבוצת צוה"ר לבנות את הדמות על פי הבנתה את המקורות שאספה.

ניתן להתנסות בקבוצות צוה"ר בבניית דמותו של משה רבנו (שמות – דברים, ואך במקבילות בנביים ובכתובים, תלוי באיזו כתה מדובר), המלך זוד,

אברהם אבינו (פרק יב-כח), רות, ירמיהו הנביא ועוד.

6. לימוד ועיוון לאורץ ספרים אחדים במקרא או לרוחב ספר אחד בלבד

6.1 בניית דמותו של משה רבנו, למשל, יכולה להיות יחידת לימוד אינטגרטיבית תוך עיוון בחומשים שמות, ויקרא, בדבר ודברים, וכן בכל מקומות שבהם מוזכר משה בנ"ך.

6.2 דוגמא לטיפול בסוגיה יכולה להיות מצוות עבדים. גם נושא זה יכול להימדר בכמה חתכים:

א	ב	ג	ד
עבד עברי	עבד עברי	אמה עבריה	עבד כנעני
מורר עצמו	מכרוו ב"ד?	ושפחה כנענית	

הנושא עצמו נמצא במקומות אחדים בתורה: שמות כא-ב-יא, ויקרא כה לט-מו, דברים יב-זוח.

אפשרות אחרת לטיפול במצבם לפי המודל של ניתוח להיבטים:

א	ב	ג
היכן הגע לעבודות?	היכן יכול להשתחרר?	מהם תנאי עבדותנו?

ה ה מהו זכויותינו? מהו חובהנו?

המידע ושאר מכל המקורות שבמקרה ומהתונשבע"ב.

3.6 איזון בוגר: להיות או היבטים ביחסים חברתיים

דוגמא: עיון במחילת רות מהיבטים שונים:

א ב נ
מגדלים ערים טבליות ארכיאולוגיות

ה יירום וגאולה **ו** אבשומם

6.4 עיון אורץ: מקום של ירושלים במקרא ע"פ ספרי המקרא.
6.5 חלמת ארונו ע"פ מקבילותיו (עיון אורץ ורוחב), לדוגמה: המצור על ירושלים נאום בבחשתו הראשית והשנית. חזיהו ויעזרו הנביא ודבר מלך אשור).

א מל"ב ייח-יט **ב** ישעיהו לו **ג** דח"ב לב

בקבוצות התחממות תלמידו מקור אחד בלבד, ובקבוצות צוה"ר ישו ויסיקו מסקנות ע"ג בדמינו השינויים תנוד היוצרים בפרשנים.

6.6 סיכום ייחידה כזו יכול להיות בהבעה מיולית, במידה שונות של האירוע (כל קבוצת אומה) או עבדת במדים אחד).

לדונמא:

- א – הקלטת מהדורות חדשות של קול אשור
 - ב – הקלטת מהדורות חדשות של קול ירושלים
 - ג – פבנית "עיטוון קרב" של מיל אשור

- ד – הכנת "עיתון קרוב"** של ההגנה המורחבת של ירושלים
ט – מעמד הוואום והמשווה על גבי החומרה (המחזה)

- שענינו** מבדיא במניגת אפהר ומזהים

- שוחחת בבריכתו ארכו מרגע ברגע,

110-1311 1995 MAR 02 1995 JPPD

卷之三

א	אחשורוש	המלך	אסטר	המן	מרדכי	הארמן	ה
---	---------	------	------	-----	-------	-------	---

התלמידים בקבוצת ההתמורות נדרשים לגזר דמיות מבריטסטול ולכתוב פסוק המאפיין את הדמות או את הנושא. לדוגמה: בקבוצת אחשורוש גוזרים וצובעים 6 דמיות זוהות, כמספר החברים בקבוצות צוה"ר. בונים וממקמים את הארכמן, ובתוכן הדמיות, ומטרים בפסוקים. בפועלות שיתופיות זו חשים התלמידים את משימות "המומחים", וכיitzד כל יחיד מביא לקבוצת צוה"ר שלו (קבוצת האם) את "יצירתו". פעילות זו יכולה לשמש התנסות ראשונית להחדרת הטכנית לכיתה או ג. אמנים אין זה לימוד תני'ך במובן הדיסציפלינרי של המקרא, אולם זו התנסות בلمזה שיתופיות בטכנית צוה"ר.

- 6.8 מושגים מצטברים בתוך ספר או חומש, למשל:
א. הבנת הארץ והזורע בספר בראשית
ב. ברכות בספר בראשית
ג. חלומות בספר בראשית.

7. הקניית מילויים של לומד מקרא

- 7.1 הקניינו לתלמידים את המשג תקובלות במקרא, הדגmeno אותה לשוגיה: תקובלות חוזרת, שלילה, ניגודית, כיאטיטית.
קבוצות ההתמורות עוסקות כל אחת בתקובלות אחרות, ותמצאה דוגמאות והוכחות, ובקבוצות צוה"ר ייכרו את כל התקובלות.
7.2 מאפייני הסיפור המקראי
יחידת לימוד בנושא הכרת מאפייני הסיפור המקראי באמצעות לימוד שופטים פרק ג הוכנה ע"י המכון לאינטגרציה חברתית באוניברסיטת בר-אילן.

אהוד בן גרא

היחידה דנה באربעה אמצעים ספרותיים:
א. אריכות וקיצור בספר
ב. פרטisms שהמספר מותעכ卜 עליהם
ג. המלה המנחה בספר
ד. האירוניה בספר.

7.3 יכולת הבחנה בין פשוט ודרש.

7.4 הכרת התופעה של "סיפור מסגרת".

7.5 מילים מנוחות ומשמעותן.

7.6 ידיעת מידת מי"ג מידות שהتورה נדרשת בהן. ולהילוףין: שימוש בספר מידות שהטוראה נדרשת בהן, כגון: גזורה שווה, דבר הלמד מענינו.

נספח א

המקורות בתורת הלמידה התומכית בשימוש בטכנית צוה"ר

בഫעלת למידה שיתופית בכלל, ובטכנית צוה"ר בפרט, באים לידי מימוש עקרונות למידה רבים שיש בהם כדי לשנות את יחסו של התלמיד אל לימוד התני'ץ, לגרום לו ללמידה מתוך הנעה והancaה (ועקנין, 1984).

1. העקרונות המודגשים בתיאוריית התנהגותיות:

- 1.1 הלומד צריך להיות פעיל וליטול חלק בתהליך הלמידה, ולא להסתפק בשמעיה פאסיבית. התיאוריית התנהגותיות מדגישה את חשיבות מעורבות הלומד ותגובהתו. בשיטת צוה"ר מתקדים העיקרון "למידה תוך עשייה".
- 1.2 חוזרת על הנלמד מהוועה גורם חשוב ברכישת מיומנויות, ואילו "למידת יתר" מגבירה את זכרות החומר. בשיטת צוה"ר נעשית החזרה מתוך גיון וריממה טבעית, כי התלמיד לומד כדי למד, והוא ממש-charה תוך כדי הוראת העמياتים בקבוצת החתמכחות. אין ספק כי זו חוזרת משמעותית המעניקה את ההבנה והזיכירה.
- 1.3 שיטת צוה"ר, שבבסיסה "לימוד על מנת למד", משתמשת מניע לעמיהה למד. מבחו היכולת להורות את תורת-הנושא שלו לעמיהו בקבוצת האם יוצרה הענה, מהן אחריות וمسئיע ללמידה משמעותית.

2. העקרונות המודגשים בתיאוריית הכרתיות:

- 2.1 מהגרמים החשובים בלמידה הם **המאפיינים התפיסתיים**, שעל פיהם מוצגת הבעה לומד וכן הצורך לאוון את החומר ולהבנוו. בשיטת צוה"ר הלמידה בניה על שיטופיות בקבוצות קטנות. מדובר בלמידה עקיפה, בדרך כלל, בעורת מטלות כתובות (על גבי דפי עבודה או כרטיסיות עבודה). טכניקה זו מחייבת **ארגון שיטתי** של המשימה הלימודית תוך הצגת בעיות מרכזיות וחולקת הנושא לתת-נושאים.
- 2.2 ארגון הידע הוא גורם מכירע לכל מתקן פעילות הוראתית או חינוכית, אולם הוא מהותי כאשר רוצים להפעיל צוותי הרכבה. מכאן שהפעילות מהפשת אל המורכב, מן המוחשי אל המופשט, אינה מתבטאת רק במעבר מגורמים חסרי משמעות אל שלמות משמעותית, אלא משלימות פשוטות לשלאו מוכבות יותר.
- 2.3 **למידה תוך הבנה** מתקיימת לאורך זמן, והיא מוגנת יותר מცבים שמזמנת הלמידה ע"י שינוי; עיקרונו זה הוא מרכזי בתיאוריית הכרתיות, אבל גם בגישות התנהגותיות המציגות את **חישובות המשמעותיות** בלמידה כמשמעות לזכירת החומר.
- 2.4 היוזן חוזר הכרתי מצבע על הידע הנוכחי ועל ההבנה, ומונע ללמידה מוטעית. העיקרון שהלומד מנסה לבצע פעולות ומתקבל או דוחה את גישתו על פי התוצאות מקביל לעיקרונו ההגברת בתיאוריית התנהגותיות, ובא לידי ביטוי ביכולתו של התלמיד לדוחה, למד את חבירו בקבוצות האם. בלמידה השכיחה – חש התלמיד שהבין את החומר, אולם לעיתים קרובות תהושה זו אין לה על מה שתטסוק. רק פעילויות המכוירות להוציאו. מן הכוח אל הפעול מצביעות ונונטוות היוזן חוזר אם הידע או ההבנה היו נוכנים.
- 2.5 עיקרונו חשוב הוא **לעודד חישבה לוגית, חישגה מסתעפת**, אשר תביא ותסייע למקורות חשיבותית. דרכי העבודה בצו"ר חותרת בצרה בולטות לכיוון זה. הצורך להשיב על המטלות בצורה מסודרת והצורך לראות את המטלה בקבוצות המומחים חלק מן השלם מחיברים חישבה לוגית. הלמידה בקבוצות, תוך כדי דיאון קבוצתי, סיור מוחות, מתרגל חישבה יצירתיות מסתעפת.

3. עקרונות מתוך תיאוריית מוטיבציה ואישיות

- 3.1 **התחשבות בסגנון הלמידה והקשרים** של התלמיד מהוועה גורם חשוב. התחשבות בשנות והיענות לצרכיה, תוך למידה בקבוצות הטרוגניות, משרות אווירה לימודית בונה ונעימה.

3.2 הסרת החרדה והמתה. תופעת החרדה והמתה מותלווה בדרך כלל ללמידה הפרונטלית. המתה והחרדה נעלמים בשיטת צוה"ר, ובמקרים שורה אוירה נעימה. עובדה זו מדרבת את התלמידים ללמידה, ליזום, לפועל וליצור. הנימונות נובעת בחלקם גם מהפחיתה האופי התחזרתי של הקבוצה.

תלמיד הפטור מהערכה תמידית, שאינו נדרש להסביר בפני מלאת הכתיה על שאלות שאין לו ידוע, אינו מתוח וחרד, ביטחונו העצמי גדול, ועמו רמת השאייפות והמודעות העצמיות.

3.3 יש חשיבות לארגון המוטיבציוני והערפי של הלומד, מכיוון שמטרות לטוויה ארוך משפיעות על פעילויות לטוויה קצר. תלמידים בעלי יכולת שווה יצלחו יותר באוטם מקצועות שייתפסו על יديיהם כחובים לעומת המקצועות הנתפסים כבלתי רלוונטיים. מכאן שהוראת תנ"ך בטכנייקת צוה"ר, המשדרת חשיבות והתייחסות רחבה ומקיפה, הופכת את המקצוע לחשוב ומרכזי.

זאת ועוד, למדוד תורה בדרך שיתופית, בבייה"ס הממ"ד, **מרקוב את התלמיד לדורך** לימוד התורה **שמקובלת בעם ישראלי זה דורות,** לימוד מתוק "...שמיעת האוזן, בעריכת שפתים, בשכלות הלב, בבניית הלב, ...בשמה, בשימוש חכמים, בדקדוק חברים ובபְּפָלָול התלמידים... נושא בעל עם חברו, מכירעו לך' זכות, מעמידו על האמת, מעמידו על השלים, מותישב לבו בתמלדו, שואל ומשיב, שומע ומוסיף, הלומד על מנת למד והלומד על מנת לעשות, המכחים את רבו והמכoon את שמועתו והאומר דבר בשם אומרו" (אבות ו-ה). בהפעלה נconaה ויעילה של טכנייקת צוה"ר ניתן למשוך **עשרים מתוך ארבעים ושמונה זרכים** שבמה תורה נקנית. זו בודאי עדות לחיות ולחויניות במצוול הלמידה השיתופית בהוראת תנ"ך.

נספח ב

שלבי הפעלת קבוצות הרכבה בלמידה שיתופית בכיתה (מבחינת תפקיד המורה)

א. תכנון תהליך למידה-שיתופית בקבוצות הרכבה (צוה"ר)

1. בחירת הנושא
2. תכנון הקבוצות
3. תכנון החומרים הדורשים ללמידה
4. בחירת המיומנויות הביראי-אישיות
5. עיצוב המשימה הלימודית.

ב. התכנות לקראת למידה-שיתופית בצו"ר

1. הכנת האמצעים וחומררי הלמידה
2. ארגון הסביבה הלימודית.

ג. הבחרת תהליכי הלמידה השיתופית לתלמידים

1. הסברת מטרות המשימה הלימודית
2. הסברת תהליכי הלמידה השיתופית, ההתנהוגיות והמיומנויות המצופות.

ד. "הניצוח" על היכולת הלומדת בקבוצות

1. מעקב, התבוננות וඅבחון
2. התערבות בתהילך הלמידה בתחום התוכן
3. התערבות בממד **התהילכים הבין-אישיים**
4. במקביל לכיתה הלומדת באופן עצמאי בצוותים, המורה עוסקת בטיפול קבוצתי או אישי יוזם מראש
5. מוסר תשובונים לתלמידים שסימנו שימושותיהם לצורך בדיקת למידתם.

ה. המעקב והערכתה של תהיליך הלמידה

1. הערכה על ביצוע המשימה הלימודית וסיומה
2. מדידת הישגים באמצעות מבחנים מסכמים וניתוח התוצאות
3. הערכת התהיליך לקרהת בנייה ופיתוח יחסים בין-אישיים בעתיד.

ביבליוגרפיה

- רי הרץ-לזרוביץ – אי פוקס (1987), **למידה שיתופית ב��이ה**, הוצאה אה, חיפה
ר' ועקין (עורק) (תש"ס), **מרקאה בפסיכולוגיה חינוכית**, ירושלים, הוצאה פנימית של
המכללה ירושלים לבנות
רי נבט – אי פוקס, עבודה שיתופית בקבוצות, תדריך ללימוד עצמאי של הנושא, בתוך:
מחלים ואסטרטגיות בהוראה, משרד החינוך והתרבות, המחלקה להכשרה
עובדיה הוראה, המכון לתוכון לימודים (אין שנת הוצאה)
י' פשkos (תש"ז), **למידה שיתופית בהוראת תנ"ך** (מאזו למודי), עבודה סמינרונית
МОגשות לד"ר אי כהן במסגרת למדוי M.A., האוניברסיטה ירושלים
ירץ – אי אронן (תשמ"ד), **טכנית ההרכבה גיגסוא (Jigsaw)** (חוברת בשכפול), המכון
לקידום האינטגרציה החברתית במערכת החינוך, אוניברסיטת בר-אילן
רמת-גן
י' רץ ואחרים (עורכים), **עינויים בחינוך 51-52**, בטבת תש"ז דצמבר 1989, אוניב. חיפה
(חוברת מוקדשת ברובה ללמידה שיתופית)
י' שביב (1989), **למידה שיתופית בחינוך יהודי**, בתוך: **עינויים בחינוך 51-52**, בטבת תש"ז
דצמבר 1989, אוניב. חיפה
לי שפטיה (1989), **שיטות הוראה אלטרנטיביות**, מכון הנרייטה סאלד ומשרד החינוך
והתרבות, האגף לחינוך יסודי, המחלקה לתכניות ושיטות, ירושלים

E. Aronson (et.) (1978), **The Jigsaw Classroom**, Sage Publication, Beverly hills, California.